

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 września 2011 r. w sprawie R 2508/2010-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Sunless” dla towarów należących do klas 6, 19, 22 i 24

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Loncar, SL

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne znaki towarowe „SUNLESS” i „LONCAR-SUNLESS” dla towarów należących do klas 22, 23 i 24 oraz lin, sznurów, sieci, namiotów, markizy, brezentów, żagli, toreb i torebek (nie ujętych w innych klasach); materiałów na obicia i do wypełniania (z wyjątkiem gum lub tworzyw sztucznych); nieprzerobionych tekstylnych materiałów włókienniczych

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

—————

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2012 r. — Godrej Industries Ltd i V V F przeciwko Radzie

(Sprawa T-6/12)

(2012/C 49/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Godrej Industries Ltd (Bombaj, Indie), V V F Ltd (Bombaj, Indie) (przedstawiciel: B. Servais, prawnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1138/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antidumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych alkoholi tłuszczowych i ich mieszanek, pochodzących z Indii, Indonezji i Malezji (Dz.U. L 293, s. 1) w zakresie dotyczącym skarżących;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, wedle którego

- Rada naruszyła art. 2 ust. 10, a w szczególności lit. j), rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ w wykładni zgodnej z art. 2.4 i 2.4.1. Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. w ten sposób, że odmówiła zezwolenia na dostosowanie kursów wymiany walut, o które to dostosowanie ubiegały się skarżące w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej w EUR w okresie od stycznia do czerwca 2010 r. ze względu na utrzymującą się aprecjację INR wobec EUR przez istotną część okresu objętego dochodzeniem.

2. Zarzut drugi, wedle którego

- Rada naruszyła art. 3 rozporządzenia nr 1225/2009, a w szczególności art. 3 ust. 2, 6 i 7 oraz art. 9 ust. 4 w ten sposób, że nie wykluczyła sprzedaży analizowanego wyrobu przedsiębiorstwom przemysłowym w Unii dla potrzeb obliczania marginesu szkody, a także dla potrzeb analizy wystąpienia szkody i związku przyczynowego.

3. Zarzut trzeci, wedle którego

- Rada naruszyła art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 10 rozporządzenia nr 1225/2009 w wykładni zgodnej z art. 2.4 i 2.4.1. Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r., a w szczególności jego art. 9 ust. 1, jak również zasadę proporcjonalności i zasadę rozsądku w ten sposób, że nie wykluczyła sprzedaży analizowanego wyrobu przedsiębiorstwom przemysłowym w Unii dla potrzeb obliczania marginesu dumpingowego.

—————
(¹) Dz.U. L 343, s. 51.

—————

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Maxima Grupé przeciwko OHIM — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Sprawa T-523/11) (¹)

(2012/C 49/60)

Język postępowania: angielski

Prezes Sądu zarządził wykreślenie sprawy.

—————
(¹) Dz.U. C 355 z 3.12.2011.